

EXPRES

Nr 284 (1914)
ROR VI

ILUSTROWANY

WTOREK

**562 miln. podpisów
zebrano już
pod Apelem Pokoju**

PRAGA. — Sekretariat Światowej Rady Pokoju opublikował komunikat o przebiegu kampanii zbierania podpisów pod Apelem Światowej Rady Pokoju wzywającym do zawarcia P. ktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami.

Ogółem 562.083.383 osoby podpisały już ten Apel.

**W walce z rozrzutnością
Zarządzenie
premiera Cyrankiewicza**

WARSZAWA. — Prezes Rady Ministrów wydał zarządzenie mocą którego, w ramach walki z rozrzutnością i przerosciami w wydatkach, zabrania się urzędowemu, instytucyj, przedsiębiorstwom i organizacjom społecznym urządzania bankietów i przyjęć.

Kierownicy władz, urzędów i przedsiębiorstw odpowiedzialni są służbowo i materialnie za przekroczenie tego zarządzenia.

**Oredzie ŚFMD
do młodzieży Egiptu**

BUDAPESZT. — Sekretariat Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej skierował do młodzieży Egiptu oredzie w którym czytamy m. in.:

Młodzież całego świata z uwagą obserwuje walkę narodu i młodzieży egipskiej o pokój, niezawisłość i suwerenność narodową. Walka ta jest silnym ciosem, wymierzonym w plany przeksztalcenia Bliskiego Wschodu w agresywną bazę wojenną. W imieniu ponad 72 milionów milujących pokój chłopców i dziewcząt z 84 krajów, sekretariat ŚFMD wyraża młodzieży Egiptu swą całkowitą solidarność.

Prasa katolicka widzi konieczność

wzmocnienia swego udziału w walce o pokój

WARSZAWA. W dniu 26 bm. staraniem Polskiego Komitetu Obronców Pokoju odbyła się w Warszawie narada przedstawicieli prasy katolickiej, poświęcona omówieniu zadań wydawniczych się przed katolickim ruchem wydawniczym na obecnym etapie walki o pokój. Na spotkaniu reprezentowanych było 21 katolickich periodyków, m. in.: „Królowa apostołów”, „Głos karmelu”, „Postanice serca Jezusowego”, „Polonia sacra”, „Gość niedzielny”, „Ład boży”, „Tygodnik katolicki”.

Referat podstawowy wygłosił p. sarz Jan Dobraczyński. W ożywo-

Przyspieszone dostawy to korzyść dla wsi i miasta

Świadoma postawa chłopów

**gwarancją wykonania
zobowiązań wobec Państwa**

WARSZAWA. — Obok wzmaganie się tempa dostaw ziemiopłodów, chłopci coraz bardziej uświadamiają sobie konieczność jak najszybszego uregulowania zaległości podatkowych. Z różnych stron kraju napływają meldunki o wykonywaniu przez dalsze gromady zobowiązań finansowych.

Dla ułatwienia chłopom regulowania należności finansowych, inkaso odbywało się również w niedzielę 28 bm. Dzięki temu wielu chłopów miało możność wywiązać się w tym dniu ze swoich obowiązków. Sumy wpływów niedzielnej inkasy były wyższe od przeciętnych z ostatnich dni.

WARSZAWA. Przywileje powiatów, które wykonały już w 90 proc. roczny plan sprzedaży zboża i tym samym zwolnione zostały od miarek i odsypów, stają się bodźcem dla chłopów innych powiatów do przyspieszania sprzedaży państwu ziarna.

W woj. krakowskim, idąc za przykładem pow. żywieckiego, który wykonał już roczny plan sprzedaży zboża — zbliżają się do uzyskania prawa do zwolnień z odsypów i miarek chłopcy z pow. bocheńskiego. W pow. tym, który roczny plan skupu zboża wykonał w 87 proc., mieszkańcy gmin Zabierzów, Trzcinna, Lipnica i Niegowice zrealizowali już w 100 proc. roczne plany sprzedaży ziarna. Chłopcy z tego powiatu nie mogą jednak korzystać jeszcze z przywilejów ponieważ inne gminy nie wykonały swych planów.

Dzień 28 bm. był w woj. poznań-

skim dniem zbiorowych i manifestacyjnych odstaw. W dniu tym tylko chłopcy pow. wargowickiego zorganizowali 40 zbiorowych odstaw, sprzedając państwu ponad 120 ton zboża i 50 ton ziemniaków. Już o godz. 8 rano wjechał na ulicę Wargowca zbiorowy transport zbożowy z Kopaszyna. Gromada ta wykonała w 85 proc. roczny plan skupu zboża oraz w 170 proc. plan odstawy ziemniaków.

Zebrania aktywu gromadzkiego

Mobilizować masy chłopskie do wykonania obowiązków wobec Państwa

W niedzielę, 28 października odbyły się w całym kraju zebrania podstawowych organizacji PZPR w gromadach, poświęcone omówieniu zadań wsi i stanu wykonania obowiązków danej gromady wobec państwa. Na zebrania te zaproszeni byli ZSL-owcy i bezpartyjni aktywiści gromadcy.

Zebrania te odbyły się również na terenie województwa łódzkiego. Uczestnicy zebrania krytycznie i samokrytycznie stwierdzili, że członkowie partii nie zawsze mobilizowali bezpartyjnych chłopów do wypełnienia obywatelskiego obowiązku poprzez odpowiednią agitację i własny przykład.

Na zebraniu gromadzkiej organizacji partyjnej w Męce, w pow. sieradzkim, zabierający głos w dyskusji mocno napiętnowali nieobywatelską postawę i antypartyjne stanowisko

Kary więzienia za sabotowanie akcji gospodarczych

POZNAŃ. — W dniu 29 bm. stanęli przed sądem wojewódzkim w Poznaniu na sesji wyjazdowej w Chodzieży kulacy Jerzy Szur i Roman Cielecki z gromady Kaczory w pow. chodzieskim. Obaj oskarżeni szerzyli wrogą agitację m. inn. na zebraniu gromadzkiem, na którym omawiano prawa i obowiązki chłopów w planowym skupie zboża. Swym prowokacyjnym zachowaniem kulacy starali się rozbić zebranie.

Za świadomie wrogą i przestępczą działalność wobec Państwa, sąd skazał Jerzego Szura na 2 i pół roku więzienia, a Romana Cieleckiego na półtora roku więzienia.

GDANSK. — W Tczewie odbyła się rozprawa sądowa przeciwko b. sołtysowi gromady Swarczyn — Konstantemu Krawczykowi, gospodarzowi na 18 ha.

Krawczyk odpowiadał przed sądem za złośliwe i rozmyślne sabotowanie akcji gospodarczych. Wykorzystując swoje stanowisko sołtysa, namawiał chłopów do niewykonywania powinności wobec Państwa, załamując z całą perfidią plany gospodarcze swej gromady.

Na rozprawę przybyli okoliczni chłopcy, którzy przysłuchiwali się wykrętnym zeznaniom Krawczyka.

Przewód sądowy udowodnił Krawczykowi jego sabotażową działalność. Został on skazany na 4 lata więzienia.

Postawa ziemniaków dla mieszkańców Warszawy na punkcie wydunkowym w Gołdziejowie. Na zdjęciu: zsypanie ziemniaków do kopca. Ziemniaki te będą stanowiły rezerwę zimową.

Rośnie dobrobyt ludzi radzieckich

Opublikowane przez Centralny Urząd Statystyczny ZSRR wyniki wykonania planu gospodarczego w III kwartale br. świadczą o dalszym, nieustannym wzroście dobrobytu ludności radzieckiej, o wzroście zdolności nabywczej i spożycia. Szczególnie wymowny jest wzrost produkcji artykułów żywnościowych oraz fakt nabywania przez ludność coraz większej ilości artykułów najwyższej jakości.

Plan produkcji artykułów żywnościowych w III kwartale br. wykonany został przez Ministerstwo Przemysłu Spożywczego w 109 proc., przez Ministerstwo Przemysłu Rybnego — w 104 proc. oraz przez Ministerstwo Przemysłu Mięsno-Mleczarskiego w 102 proc.

Produkcja artykułów żywnościowych wzrasta w niezwykle szybkim tempie.

Wzrostowi produkcji towarzyszy wzrost spożycia. Jak wiadomo, w roku 1950 obroty detaliczne w handlu państwowym i spółdzielczym przekroczyły poziom przedwojenny w zakresie najważniejszych artykułów spożywczych o 30 — 40 proc.

W szybkim bardzo tempie wzrasta produkcja wyrobów cukierniczych. W ciągu 9 miesięcy 1951 r. wyprodukowano o 14 proc. więcej czekolady, cukierków i tortów niż w odpowiednim okresie roku 1950.

W III kwartale br. ludność ZSRR zakupiła znacznie więcej jedwabnych i wełnianych tkanin najwyższej jakości, obuwia, odbiorników radiowych, rowerów, motocykli i samochodów osobowych niż w poprzednim kwartale 1951 r.

Skład polskiej delegacji na sesję ONZ

WARSZAWA. Prezydium Rządu R.P. zatwierdziło następujący skład polskiej delegacji na VI sesję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Przewodniczący delegacji — Stefan Wierbłowski, wiceminister Spraw Zagranicznych.

Delegaci: ambasador Jerzy Michałowski, minister pełnomocny Juliusz Suchy, minister pełnomocny Henryk Birecki, charge d'affaires R.P. w Paryżu — Przemysław Ogródnicki.

Zastępcy delegatów: minister pełnomocny Aleksander Krajewski, prof. dr. Manfred Lachs, dyrektor Stanisław Gajewski, dr Irena Domańska, wiceprezes Polskiego Czerwonego Krzyża.

Depesza Zarządu Głównego ZMP do CK Komsomolu

W związku z przypadającą w dniu 29 bm. 33 rocznicą powstania Wszechzwiązkowego Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży — Zarząd Główny ZMP przesłał do Centralnego Komitetu WLKZM depesze w której czytamy m. in.:

W dniu 33 rocznicy powstania bohaterstwa leninowskiego — stalnowskiego Komsomolu przesyłamy Wam w imieniu całej młodzieży polskiej braterskie, bojowe pozdrowienia.

Ślawną drogą Waszej wspólniejszej organizacji — to dla naszej młodzieży źródło nauki i natchnienia do dalszej walki o zbudowanie socjalizmu w naszej ojczyźnie.

Agresorzy użyli gazów trujących w Korei

PEKIN. — Agencja Nowych Chin donosi z frontu koreańskiego, że w ostatnich tygodniach Amerykanie użyli tam znów gazów trujących.

Dnia 4 października — podaje korespondent agencji Nowych Chin — 2 bataliony wojsk amerykańskich, wspierane przez lotnictwo i artylerię, zaatakowały wzgórze Czuntuk-san na załód od Czulwon. Nasi żołnierze odparli przeszło 10 ataków nieprzyjacielskich. Wówczas nieprzyjaciel wystrzelił na nasze pozycje z dział dalekonośnych przeszło 20 pocisków z gazami trującymi. Wybuchając pociski te wydzielaly kłęby żółtego, czerwonego i brunatnego dymu o zapachu siarki.

Sukcesy gospodarcze naszych przyjaciół

SOFIA. — Państwowy Urząd Planowania Bułgarskiej Republiki Ludowej opublikował komunikat o wynikach wykonania planu rozwoju gospodarki narodowej w III kwartale 1951 r.

Komunikat wskazuje na dalszy rozwój przemysłu, rolnictwa, transportu i budownictwa kulturalnego. W porównaniu z III kwartałem roku 1950 produkcja przemysłowa w III kwartale br. wzrosła o 15,4 proc., a w ciągu 9 miesięcy br. w porównaniu z odpowiednim okresem roku 1950 — o 18 proc.

BERLIN. — Państwowa Komisja Planowania NRD ogłosiła komunikat o wynikach wykonania planu gospodarczego za III kwartał 1951 r. — pierwszego roku Planu 5-letniego.

Plan produkcji przemysłowej wykonany został w 104 proc. W porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego, produkcja przemysłowa wzrosła o 21,3 proc. W ciągu 2 lat, które upłynęły od chwili utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, wzrost produkcji przemysłowej przekroczył 50 proc.

W rolnictwie plan wykonany został z nadwyżką prawie we wszystkich dziedzinach. Poważne sukcesy osiągnięto w dziedzinie budownictwa kulturalnego, w dziedzinie oświaty oraz ochrony zdrowia.

Tematy dnia

Niedbalstwo
i szkodnictwo

Niedbały stosunek do mienia społecznego jest zawsze karygodny, a tym bardziej, jeśli dotyczy on tak żywej sprawy, jak zaopatrzenie rynku w artykuły żywnościowe. Niedbalstwo w tej dziedzinie jest ciężkim przestępstwem.

Przypominamy sobie zapewne brak octu w mieszkaniach letnich b.r. Niejedna gospodyni domowa miała kłopoty z tego powodu.

Niemalą winę ponoszą tu dwie osoby, które niesumienne wywiązały się ze swych obowiązków: kierownik magazynów Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego — Józef Madejski wydał niewłaściwy składnik Zakładom Przemysłu Spirytusowego, a kierownik kontroli technicznej tych zakładów — dr chemii Maria Gomolińska nie podała otrzymanego składnika analizie laboratoryjnej.

Dalsze następstwa były fatalne. Szereg octowni w kraju zahamował swą produkcję, gospodarka narodowa poniosła dotkliwe straty, a konsument nie mógł nabyć przez pewien czas octu w sklepach.

Oto jak małe z pozoru przyczyny rodzą wielkie skutki. Oto do czego może doprowadzić zaniedbanie w normalnych czynnościach służbowych.

Sprawa Józefa Madejskiego i Marii Gomolińskiej została rozpatrzona w trybie doraźnym przez Sąd Wojewódzki miasta Warszawy i ponieśli oni surową, lecz tym nie mniej sprawiedliwą karę. Madejski został skazany na 4 lata, zaś Gomolińska na 6 lat więzienia.

Na szkodę interesów społecznych działali także byli kierownicy spółdzielni rzeźniczo-wędliniarskiej „Zjednoczenie” we Wrocławiu. W okresie trudności na rynku mięsnym dopuścili oni do zepsucia się 27 ton mięsa! Chcąc zamaskować swe niedbalstwo polecieli oni przerobić część zepsutego mięsa na wędliny, powodując wśród konsumentów szerokie zachorowania.

Szkodnicy ci — Marian Krawczyk, Alojzy Adamiec i Bolesław Kwapiś zostali również surowo ukarani przez sąd, który rozpatrzył ich sprawę w trybie doraźnym.

Główny oskarżony — Krawczyk został skazany na 8 lat więzienia.

Wieloletnie więzienie dla ludzi, zaniedbujących swe podstawowe obowiązki niechaj będzie ostrzeżeniem w stosunku do innych osób odpowiedzialnych za zaopatrzenie rynku. Pogłębianie trudności aprowizacyjnych przez lekkomyślność, niedbalstwo czy świadome szkodnictwo będzie na równi tepione przez organa sprawiedliwości Ludowego Państwa. (S)

Ku czci Wielkiego Października

Robotnicy przekraczają zobowiązania

Załogi, które pozostają w tyle na polu walki, muszą jak najszybciej poprawić wyniki swej pracy

Czyn Październikowy ogarnął największe masy polskiego świata pracy. Postanowili one dać potężny wkład w dzieło walki o wykonanie narodowego planu gospodarczego na rok 1951. Uczynili to w przekonaniu, że w ten sposób najlepiej, najgodniej uczczą Święto Rewolucji, która dwukrotnie przyniosła wyzwolenie naszej Ojczyzny.

Realizacja Czynu Październikowego posiada tym większe znaczenie w chwili obecnej, że kraj nasz stoi w obliczu niezwykle doniosłych zadań. Musimy ześpolić wszystkie siły dla umocnienia potęgi gospodarczej Ludowego Państwa, dla podniesienia jego obronności, dla przełamania trudności aprowizacyjnych, które wynikają z szybkiego tempa uprzemysławiania Polski. Zespoleńca wszystkich sił, uruchomienia wszystkich rezerw wymaga od nas sytuacja międzynarodowa i związane z nią niebezpieczeństwo imperialistycznej agresji.

Imponującą wymowę mają cyfry zobowiązań, podjętych dla uczczenia 34 rocznicy Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej przez załogi przeszło 400 zakładów, przedsiębiorstw i instytucji z terenu Łodzi. Ogólna wartość tych zobowiązań sięga sumy 110 milionów złotych. Z kwoty tej ponad 101 milionów złotych przypada na załogi zakładów przemysłowych.

Łącznie uczestniczy w Czynie Październikowym 150 tysięcy włókniarzy.

Łódzki świat pracy udowadnia w całej pełni, że rozumie na czym polega jego patriotyczny obowiązek, że potrafi stanąć na wysokości zadań, jakie wyłania obecna chwila.

Najlepszym potwierdzeniem tego

są zwycięskie meldunki o realizacji Czynu Październikowego, które codziennie napływają ze wszystkich niemal zakładów pracy.

M. in. wysoko przekraczają podjęte zobowiązania robotnice Nowej Tkalni ZPB im. Stalina. Maria Cegielska, Maria Wygoda, Zofia Pietras, Anna Adamczyk postanowiły zwiększyć wykonanie baz o 1 procent, a obecnie uzyskują już wydajność wyższą o 5 — 15 procent niż w miesiącu ubiegłym. Za wzorem tych produkujących tkaczek idą inni członkowie załogi Nowej Tkalni.

W ZPB im. Dywizji Kościuszkowskiej kilkuset tkaczy wykonało już swe zobowiązania, przysparzając państwu ponad 100 tysięcy złotych dodatkowych oszczędności.

Przedziałnia średnioprzędna ZPB im. Gen. Waltera wykonała do dnia 23 bm. 150 procent przyjętych zobowiązań.

Tkalnia Centralna ZPB im. Armii Ludowej wyprodukowała do dnia 23 bm. 75 tysięcy metrów gotowych tkanin ponad plan zamiast przewidzianych 62 tysięcy metrów.

Ale z drugiej strony są jeszcze — nieliczne zresztą — zakłady, któ-

re nie zmobilizowały w pełni swych załóg do Czynu Październikowego.

Dlaczego na przykład w ZPB im. Marchlewskiego wydajność pracy zmalała w porównaniu z poprzednim miesiącem? Dlaczego przedziałnia średnioprzędna w ZPB im. 1 Maja również osiąga niższą wydajność niż we wrześniu?

Załogi tych i wszystkich innych zakładów, które pozostają w tyle na polu walki o zwycięskie wypełnienie zobowiązań październikowych, muszą jak najszybciej usunąć niedociągnięcia i podnieść wyniki swej pracy.

Według prowizorycznych obliczeń Czyn Październikowy na terenie Łodzi przyniósł państwu do chwili obecnej ponad 35 milionów złotych. A przecież większość podjętych zobowiązań dotyczy okresu dłuższego i przyniesie kompletne rezultaty dopiero pod koniec br.

Ta suma 35 milionów złotych stanowi dla nas powód do słusznej dumy i winna być podniekana do dalszych jeszcze wspaniałych sukcesów, jakimi oczymy rocznicę Wielkiego Października. (si)

Mały reportaż

Beldów chce być pierwszy

— Czy nas tylko ktoś nie uprzedzi?

Pytanie wyszło z ust pełnomocnika do akcji skupu w gminie Beldów, Jana Wiśniewskiego, robotnika z Aleksandrowskich Zakładów Przemysłu Północno-wschodniego. Równie dobrze mogło być postawione przez każdego z uczestników zebrania zespołu kierowniczo-gminnego. Wszyscy myśleli o tym samym.

Na 10 listopada udało się wykonać całoroczny plan skupu bez większych trudności — referuje sekretarz Komitetu Gminnego PZPR, Leon Piatkowski. — Mamy do tej chwili już 126 procent jesiennego planu skupu ziemniaków, zaległości podatkowe prawie że zlikwidowane, chodzi tylko o zboże. Spółdzielnie produkcyjne do stawia nam wszystko przed 5 listopada, ale u indywidualnych gospodarzy nie wiadomo czy uda się ściągnąć zaległości. Brakuje jeszcze prawie 10 procent. Do 10-go to chyba już wszyscy sprzedadzą, nawet ci oporni z Adamowa Nowego i Starego...

— Do 10-go to jeszcze dwa tygodnie — wtrąca przewodniczący gminnej rady Stefan Andrzejczak — a jak nam Czarnocin wyskoczy? Oni też już nieźle stoją...

— I nasza gmina byłaby druga w województwie? Nie, na to nie możemy się zgodzić.

Problem niełatwy. Gmina Beldów ma ambicję, by jako pierwsza w województwie łódzkim zameldować o wykonaniu wszystkich ciążących na niej obowiązków. Nie dać się uprzedzić przez żadną inną gminę. Wysłać wreszcie meldunek: — Wywiązałyśmy się.

Ale żeby ten meldunek wysłać, trzeba przemówić do sumienia niektórym opornym gospodarzom. Szczególnie tym z Adamowa Starego, którzy do tej pory dostawili zaledwie 23 procent planowanej ilości zboża. To nie gromada Beldów, która ma już 91 proc. lub Beldówek, gdzie brakuje jeszcze tylko 5 procent zboża. Gromada Kontrewny ma 90 procent, Słowak — 87 proc. Tam można liczyć, że jeszcze dwa, trzy dni, a plan będzie wykonany.

Tych z Adamowa Starego nie ruszyły nawet plakaty wywieszone w zeszłym tygodniu we wszystkich gromadach. Na plakatach były trzy rubryki, w które wpisywano nazwiska gospodarzy. Pierwsza rubryka w zielonej ramce miała napis: „Wykonali swoje planowe zobowiązania”. Obok drugiej rubryka z napisem: „Wykonali swoje zobowiązania ponad plan”. A to wszystko pod wspólnym tytułem: „Nasi przodownicy”. Na tym samym plakacie w prawym rogu, u dołu, nad czarną ramką widniał dwuwiersz: „Ci zboże chowają. Państwu nie

sprzedają”. W tej ramce były nazwiska opieszalszych gospodarzy z wykazem ich zaległości. A pod tym stwierdzenie: „Z ich winy nasz powiat nie jest jeszcze zwolniony od miarek i od syfów”.

Na wsiach zawrzało. Nazajutrz rano droga pełna była furmanek. Na punkcie zsypania nie można było dać rady. Chłopi odwozili wszelkie zaległości i natychmiast po tym wykreślali się sami z czarnych ramek. Bo przecież nikomu nie jest przyjemnie figurować w charakterze tzw. „bumelanta”, albo i gorzej. W Adamowie jednak „nie chwyciło” tak, jak w całej gminie. I co z nimi zrobić?

Długo dysputował zespół. W nieopalonej sali gminnej rady narodowej atmosfera robiła się coraz gorętsza. Były różne głosy. Jedni twierdzili, że należy już wysłać wnioski o ukaranie. Inni, że trzeba jeszcze raz wezwać opornych, porozmawiać z nimi i próbować ich przekonać. Stało na tym, że wnioski o ukaranie wysłać się tylko tam, gdzie wyraźnie widać będzie złą wolę, a resztę na pewno uda się przekonać.

— Na 5 listopada zwołujemy urzędową sesję rady narodowej, która ułoży treść meldunku. Musimy do tego dnia plan wykonać — podjął uchwałę zespół kierowniczy do akcji skupu w gminie Beldów. (I)

IAN-KUDCZAB

Wiosenny Kostium
DITTY REINGLASS

Po podróży musiała wypaść się i odpocząć. Trwało to kilka dni, które jakimś niepojętym dla niej sposobem przeciągnęły się w tygodnie. Każdy, spędzony w restauracji czy barze wieczór miał być ostatnim, pożegnalnym przed powrotem Mury na uniwersytet. Rano, właśnie w porze, gdy powinna zbierać się do wyjścia ogarniała ją ogromna śpiączka. Wiedziała już wtedy, że tylko Horst, tylko on, jedynym ze swoich pełnych temperamentu okrzyków wypędził ją z łóżka. Ale cóż? Zakręciła Horsta pukała dyskretnie do drzwi Frau Hedwig i stawiała przed nią tacę ze śniadaniem.

Potem... potem poznała Willy'ego, a jeszcze trochę później... dostała od Craniche'a futro popielicowe i Ditto, zwyciężyła kultura zachodnia — śmiała się przy tym trochę zakłopotana — ale przysię-

gam ci, że nie na długo. Ja wrócę na studia, wrócę, jak amen w pacierzu.

Pewnego wieczoru, właśnie w dniu swojego pierwszego wyjścia w futrze, spotkała na ulicy Horsta. Dobiegła do niego, pełna jakiegoś nagłego zrywu, jakiejś niepohamowanej nadziei i — przyznawała, że futro ucieszyło ją ogromnie, ale równocześnie bardzo przestraszyło, zdawało jej się, że po raz drugi przechodzi chwilę odrywania się od takiego życia, więc może dlatego zrobiła to tak serdecznie, — wyciągnęła do niego obie ręce a wtedy on ten najpodlejszy z ludzi, uderzył ją w twarz, na ulicy, w publicznym miejscu.

Myślała, że spali się ze wstydu. Uciekła do siebie, do swojego zacisznego pokoiku i padła w ramiona Craniche'a. Uspokoili ją długą, łagodną perswazją, a kiedy przynajmniej pozornie opanowała się — o,

gdyby naprawdę odzyskała równowagę, nie postąpiłaby tak nigdy, nigdy, — zgodziła się na propozycję Craniche'a. Zgodziła się jednak i popełniła jedyny, według niej, nieodwracalny błąd w jej życiu. Pozwoliła mu opisać swoją przygodę w gazetach.

Następnego dnia otrzymała do łóżka wszystkie gazety zachodnich sektorów Berlina, poczynając od najważniejszego „Świata” i „Kuriera” aż po ostatnie piśmi-dła. W każdym z nich było jej zdjęcie, wyjątkowo zresztą udane, Craniche miał ich cały stos z podróży szwajcarskiej, a po niżej tytuł: „Dziennikarz wschodnio-berliński policzkuje na ulicy swoją narzeczoną za jej chęć przyrzeczenia się życiu prawdziwego Berlina”. I długi opis sceny ulicznej oraz wyjaśnienie, że narzeczona, studentka uniwersytetu Humboldta, postanowiła osobiście przekonać się, czy wieści o nędzy i bezrobociu w zachodnich sektorach miasta odpowiadają pogłoskom szerzonym we wschodnim sektorze.

Narzeczony śledzi ją ukradkiem, a widząc jej zachwyt nad wspaniałymi wystawami prawdziwego Berlina, spoliczkował ją publicznie. Kto wie, do czego posunąłby się jeszcze, gdyby nie natychmiastowa interwencja policji. Oto, jakimi metoda-

mi, w braku rzeczywistych argumentów, posługują się dziennikarze wschodniego sektora i to w stosunku do własnych narzeczonych.

Mura „odchorowała” tę całą historię. Przez wiele dni nie miała odwagi pokazać się ludziom na oczy. Sensacja jednak nie przebrzmiała szybko, Craniche już o to się starał. Długo jeszcze oglądano się za nią ciekawie, gdziekolwiek się pojawiła.

— I co miałam zrobić, Ditto? Czy mogłam w ogóle pomyśleć o powrocie na uniwersytet? Ten podły człowiek — miała na myśli Horsta — złamał mi życie.

Chwilowo meblowała je, jak mogła. Willy rozpraszał jej smutne dniennym nastroje, a wieczorami, i to niezbyt często, najwyżej raz lub dwa w tygodniu, dzwonił do niej Craniche i zabierał ją do teatru.

ROZDZIAŁ IX.

Stąpić po puszystym dywanie, powolnym krokiem wchodzić w jasno oświetloną przestrzeń, która zdaje się witać człowieka równie uniżenie, jak pochyleni w niskim ukłonie kelnerzy, niedbałym ruchem podstawiać się pod usługę rękę szatniarza — to wszystko stwarza dobre samopoczucie. (D. c. n.)

FIELEK MANDOLINA: — Spóźniaja się panowie urzędnicy w tym Urzędzie Zatrudnienia. Ale po pensję na pierwsze go to punktualnie przyjdą...

WICEK: — Przecież do wpół do ósmej brakuje jeszcze pięć minut!

FIELEK: — Panu dobrze mówić, ale ja tu przychodzę już parę ładnych tygodni i jeszcze mnie nie zatrudnili.

WICEK: — W sprawie pracy?

FIELEK: — Przecież, że nie w sprawie ślubu...

FIELEK: — Granda! Chciałem takie zaświadczenie, że niby poszukuję pracy, bo to i komorne tańsze i w ogóle lepiej mieć taki dokument. A oni zamiast tego dali mi skierowanie do pracy! Żeby człowiek nie mógł dostać to czego sobie życzy!

WICEK: — Oto klasyczny przykład nieroba. On nie chce pracować jak inni, ale tylko udawać, że stara się o pracę. Trzeba się zainteresować bliżej tym facetem. Zobaczymy jak on spędza cały dzień!

100 par pończoch 8 kuponów zmagazynowana żywność

Spekulantka w potrzasku!

Komisja do Walki ze Speculacją i Nadużyciami w Handlu Łódź-Północ zatrzymała na placu Tamfaniego Natalię Gebrowską, przy której znaleziono 15 par pończoch. Jak się okazało, Gebrowska uprawiała spekulację, sprzedając pończochy po paskarskich cenach.

Po przeprowadzeniu rewizji w mieszkaniu jej przy ulicy Zgierskiej 24, znaleziono jeszcze 85 par pończoch i skarpet, 8 kuponów materiału i większą ilość flaneli.

Poza tym znajdował się tam kawał nowego pasa transmisyjnego, pochodzącego z kradzieży.

W czasie rewizji ujawniono w mieszkaniu Gebrowskiej również pokasne ilości artykułów żywnościowych. (u)

Na jakich ulicach odbywa się półhurtowa sprzedaż ziemniaków

Za 100 kg. kartofli płacimy 32 złote

Dostawy ziemniaków dla Łodzi zostały ostatnio dwukrotnie powiększone dzięki poprawiającej się z dnia na dzień sytuacji w skupie.

Od środy uspołecznione sklepy łódzkie otrzymują dziennie 350 ton kartofli.

Poza sprzedażą detaliczną odbywa się także sprzedaż półhurtowa ziemniaków, od 50 do 200 kg w cenie 32 zł za 100 kg. Punkty półhurtowej sprzedaży kartofli znajdują się w Łodzi na następujących ulicach:

Przejazd 60/62, Kilińskiego 28a, Rzgowska 112, Rzgowska 154, Rzgowska 179, Pabianicka 192, Żeromskiego 72, Złotna 74, Rebieńska 9, Legionów 56, Al. Kościuszki 34, Zgierska 153, Strykowska 65, Wojska Polskiego 12, Limanowskiego 74, Śląska 39, Dąbrowska 34, Tuszyńska 125, Napiórkowskiego 110, Łęczyńska 20, Nowotki 138, Księży Młyn 14, Armii Czerwonej 141, Sienkiewicza 2, Nawrot 83.

Zebrań dyskusyjnych w świetlicy

o „Kawalerze Złotej Gwiazdy”

We wtorek, o godz. 20.30 nadane będzie na falę I radiowe słuchowisko „Kawaler Złotej Gwiazdy” według słynnej powieści Babajewskiego.

W związku z tym odbędzie się w świetlicy ZPB im. Dzierżyńskiego, Piotrkowska 272 o godz. 20 zebrań dyskusyjnych, na które zobowiązani są przybyć wszyscy kierownicy świetlic oraz działacze kulturalno-oświatowi.

Ludwika 7, Wycieczkowa 110, Karłowicza 2, Wólczańska 15, Konstancyńska 33, Świerczewskiego 13, Wojska Polskiego 126, Żeglarska 2, Ogrodowa 28, Zawiszy 26, Pabianicka 157, Dubois 84, Pabianicka 72, Browarna 9, Kopcińskiego 93, Wschodnia 48, Zaczys 9, Nawrot 60, Zbocze (Stoki). (u)

„Sportowcy”

Wiemy, że sport, jak to się mówi, ogarnia coraz szersze masy. Ale, że aż tak szerokie — o tym łodzianie nie byłoby się nigdy dowiedzieli, gdyby nie otwarcie wzorcowego sklepu sportowego.

Sklep ten został otwarty w sobotę po południu. Przy Piotrkowskiej 71. Myślicie, że pierwszymi klientami byli znani sportowcy Szczurzyński, Hogendorf czy Baran?

Wcale nie! Już w parę minut po otwarciu sklepu został on całkowicie opanowany przez... znane nam dobrze panusie — stałych bywalców kolejek.

Co one tam kupowały, trudno zgadnąć.

Bo jedyny sport przez nie uprawiany, to bieg na przelaz... od sklepu do sklepu. (na)

Nocne dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują w Łodzi apteki: ul. Pabianicka 58, Piotrkowska 127, Przejazd 59, Legionów 28, Wschodnia 54, Limanowskiego 57 i Al. Kościuszki 48.

O jakości nie wolno zapominać!

Lokatorzy bloków ZOR-u

wdzięczni są za nowe, piękne mieszkania, ale mają zastrzeżenia z powodu rozmaitych usterek
Wspólna narada ludności z wykonawcami domów

Na Starym Mieście wyrastają nowe domy. Piękne, wspaniałe bloki mieszkalne dla ludzi pracy. Przespacerujcie się ulicą Stodolnianą, Drewnowską i zobaczcie. Stary łodzianin, który pamięta tę dzielnicę sprzed wojny, nie pozna swego miasta. Tam gdzie z trudnością miały się dwa wozy zdażające na Rynek Bałucki, ciągnie się teraz piękna, szeroka ulica. Po równej jak stół powierzchni jezdni mkną samochody, środkiem jadą tramwaje. Szerokie chodniki. A za nimi wyrastają nowe, wielopiętrowe kamienice.

— Szczęśliwi są ludzie, którzy mieszkają w tych domach — myśli z zazdrością przechodzień.

I rzeczywiście są szczęśliwi. Zapytajcie lokatorów bloku 22.

— O takich mieszkaniach niegdyś mogliśmy tylko marzyć. Dziś je mamy — odpowiada. — W domu ciepło, czysto. Kobiety nie muszą się morderować z rozpamiętaniem ognia pod kuchnią. Gotuje się na gazie. Centralne ogrzewanie zaoszczędza czas potrzebny na palenie w piecach. W białych i lśniących łazienkach o każdej porze dnia można się wykąpać. Słowem — wreszcie człowiek ma mieszkanie z wygodami.

Ale bywają wyjątki. Np. mieszkańcy bloków 26 i 30a mają szereg zastrzeżeń.

Na wspólnej naradzie projektantów, wykonawców i przedstawicieli społeczeństwa łódzkiego, jaka odbyła się przed paru tygodniami, dyrektor Prokulewicz z ZOR-u stwierdził: wykonawstwo nowobudowanych domów mieszkalnych pozostawia wiele do życzenia.

A oto fakty. Mówiło się o nich obszernie i wyczerpująco na zebraniu urzędowym onegdaj przez komitety domowe bloków 30a i 26 przy ul. Drewnowskiej. Zebranie to odbyło się w obecności przedstawicieli ZOR-u, Zjednoczenia Budownictwa Mieszkaniowego, administratora osiedla „Stare Miasto”.

Zacznijmy od bloku 30a. Tutaj powodem licznych kłopotów lokatorów są piece kuchenne i kominy. O tym, że piece są złe, kierownictwo robót wiedziało. Reklamowano w fabryce produkującej owe piece. Dyrekcja fabryki odpowiedziała, że jest to pierwsza reklamacja i wobec tego... jej nie uznaje.

Z kominami zaś jest tak: przewody dymowe są zbyt blisko wentylacyjnych, a ponieważ ścianki przewodów są niesolidnie wykonane i posiadają wiele otworów, w rezultacie dym wydostaje się przez otwory wentylacyjne prosto do mieszkań. Ładna wentylacja, co?

A w piecach kuchennych musi się palić, bo wprawdzie kucharki gazowe są, ale... gazu nie ma.

A teraz blok 26, oddany do użytku w lipcu r.b. Nie ma tu dotąd: 1) centralnego ogrzewania, 2) pieców w łazienkach, 3) gazowych kucharek, 4) światła na klatce schodowej i w piwnicy, 5) zamknięć przy niektórych oknach.

Wykonawcy tłumaczyli np. brak pieców gazowych posiadaniem niedostatecznej ich ilości i zupełnie słusznie twierdzili, że muszą je kolejno przydzielać poszczególnym domom.

— Dlaczego wobec tego blok 22, który został oddany do użytku o cały miesiąc później, od samego początku ma i piecyki i kucharki gazowe? — pytają lokatorzy bloku 26.

Inż. Niemców ze Zjednoczenia Budownictwa Mieszkaniowego Nr 2 powiedział podczas dyskusji m. in.: „My nie wykonamy planów, jeżeli będziemy się rozdrabniać”.

Być może, że inżynier miał na myśli brak owych zasobów przy oknach, co bądź co bądź też nie uprzyjemnia życia lokatorom. Być może. Ale czy można powiedzieć, że plan, przewidujący oddanie do użytku bloku Nr 26 w określonym terminie został wykonany, skoro w końcu października dom nie jest jeszcze ogrzewany?

„Usterki” jak delikatnie nazywano na zebraniu te grube niedociągnięcia w blokach 26 i 30a, mają być jeszcze w tym tygodniu usunięte. Ale czy to wszystko.

Wykaz usterek w domach bloku 546, złożony dyrekcji ZOR-u przez tamtejszy komitet blokowy, obejmuje kilkanaście stron maszynopisu. A jest to przecież tylko jeden blok. Świadczy to niewątpliwie o tym, że przedsiębiorstwo budownictwa mieszkaniowego kładzie nacisk na ilościowe wykonanie planów, zapominając, że równie ważna jest jakość.

Dobrze się stało, że komitety domowe bloków 26 i 30a zorganizowały zebranie i zaprosiły na nie projektantów i wykonawców. Na zebraniu tym inżynierowie, technicy, przedstawiciele ZBM zetknęli się bowiem bezpośrednio z ludźmi mieszkającymi w domach przez nich zbudowanych. Usłyszeli wiele uwag, które im się na pewno przydadzą w dalszej pracy, gdyż pomogą wystrzec się na przyszłość popełnianych błędów.

Tego rodzaju drobne braki i niedociągnięcia nie powinny załamywać prawdziwego szczęścia ludzi pracy, otrzymujących nowoczesne mieszkania w nowych, pięknych domach robotniczych! (na)

Bezpłatny występ

Cyrku nr 5 dla załogi

ZPB im. Dzierżyńskiego

Artyści goszczącego obecnie w Łodzi Cyrku nr 5 postanowili dla uczczenia 34 Rocznic Wielkiej Rewolucji Październikowej zorganizować bezpłatny występ dla robotników łódzkich.

Występ artystów cyrkowych odbędzie się w najbliższą środę w ZPB im. Dzierżyńskiego. (u)

Kilka pytań

Drogi Redaktorze!

Czy personel sklepu nr 47 CZPM musi jeść śniadanie o godzinie 10-ej rano, co uniemożliwia załatwienie w tym samym czasie klientów? Czy nie mógłby zjeść śniadania przed przywiezieniem mięsa?

Czy dopuszczalne jest, aby o godzinie 12-ej, w dwie godziny po „przerwie śniadaniowej” odmówiono sprzedaży z uwagi na przerwę obiadową bez względu na to, że wielu z klientów spieszyło się na poobiednią zmianę do pracy?

Czy kierownik i ekspedientka mogą arogancko odnosić się do klientów, jak to miało miejsce we wtorek, dnia 23 bm.?

(—) St. B.

(nazwisko i adres w posiadaniu redakcji).

Przytoczone pytania wymagają odpowiedzi. Zainteresowane czynniki niewątpliwie wyjaśnią, czy w wymienionym sklepie personel został dostatecznie pouczony o obowiązującym socjalistycznym stosunku do pracy.

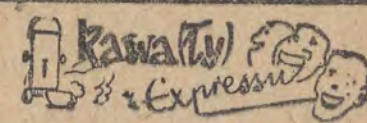
Impreza artystyczna „Dziennika Łódzkiego” dla załogi budującej Farbiarnię w Sieradzu

Redakcja „Dziennika Łódzkiego” zorganizowała dla dzielnej załogi budującej farbiarnię w Sieradzu — imprezę artystyczną, połączoną z wręczeniem proporcji ufundowanego przez „Dziennik Łódzki”.

Redaktor naczelny Wojciech Knittel przekazał proporzec najlepszemu zespołowi na budowie — młodzieżowej grupie pracującej przy montażu stropów.

W części artystycznej wystąpiły: orkiestra ZPDz im. Rychlińskiego, balet ZPDz im. M. Buczka i Państwowej Szkoły Bud. Łódzkiej, oraz artyści łódzcy: małżonkowie Sawinowie i J. Komorowski.

W imprezie tej wzięły ponadto udział grupy rzemieślników ze spółdzielni pracy zegarmistrzów i spółdzielni pracy fryzjerów „Zjednoczenie” z Łodzi, które bezpłatnie obsłużyły kilkuset robotników.

Niektórych ludzi dziwi bardzo, że Tito ma czelność nazywać swoją fałszywą dyktaturę — socjalizmem. Przypominamy, że Tito nie jest pierwszy. To samo robił przed nim Adolf Hitler.

Dobrze grała reprezentacja TUL ze Stalą (Poznań)

W Poznaniu odbyło się międzynarodowe spotkanie piłkarskie między reprezentacją robotniczą Finlandii (TUL) a reprezentacją ZS Stal. Mecz zakończył się zwycięstwem drużyny fińskiej 4:3 (2:2).

Drużyna gości zaprezentowała się na ten słabo grającej Stali bardzo dobrze, górując nad przeciwnikiem lepszym startem do piłki, skutecznością strzałów oraz lepszą kondycją.

Początkowo Stal prowadziła 2:0 ze strzału samobójczego środkowego pomocnika gości Kalaveina oraz ze strzału Majewskiego. Obie bramki przed przerwą zdobył dla gości lewoskrzydłowy Lahti. Po zmianie stron Stal w 13 min. ze strzału karnego Strzalskiego uzyskała trzecią bramkę. Od tej chwili inicjatywę mieli goście, zdobywając w 31 min. wyrównanie ze strzału lewego ł. „nikła” Hakali. Na trzy minuty przed końcem gry KFYskowiak skiderował dośrodkowanie Saastomoinena do własnej bramki.

Sędziował bardzo dobrze Fin — Mosk. Widzów 12 tys.

Kto pojedzie do Helsinek

Obrady Pol. Kom. Olimpijskiego

W Głównym Komitecie Kultury Fizycznej odbyła się konferencja Polskiego Komitetu Olimpijskiego, w której wzięli udział przedstawiciele wszystkich sekcji GKKF. Przedyskutowano plan przygotowań do szczególnych dyscyplin sportu do Igrzysk Olimpijskich w Oslo i Helsinkach.

Na Olimpiadzie zimowej w Oslo Polskę będą reprezentować narciarze i hokeiści. W Olimpiadzie Letniej w Helsinkach wezmą udział polscy lekkoatleci, gimnastycy, koszykarze, szermierze, bokserzy, strzelcy, pływacy, wioślarze oraz piłkarze. Reprezentacja Polski weźmie również udział w Olimpiadzie Szachowej, która odbędzie się w 1952 roku w Helsinkach.

TABELA LIGOWA

Gwardia (Kraków)	20	29	41:13
Górniki (Radlin)	21	27	38:27
Budowlani (Chorzów)	20	25	32:19
CWKS (Warszawa)	20	25	34:28
Ogniwo (Kraków)	21	23	31:30
Unia (Chorzów)	20	22	43:31
Kolejarz (W-wa)	20	21	31:25
Kolejarz (Poznań)	21	21	32:36
Wiśniarz (Łódź)	21	18	21:29
Wiśniarz (Kraków)	20	15	28:36
Ogniwo (Bytom)	21	15	16:26
Gwardia (Szczecin)	21	5	14:61

Wspaniały pokaz gry

Dynamo (Tbilisi) — Unia 1:1

Pierwszy występ wicemistrza piłkarskiego ZSRR w Polsce

Cieślak i Antadze zdobywcami bramek

Pierwszy występ w Polsce wicemistrza ZSRR drużyny piłkarskiej Dynamo (Tbilisi) ścisnął na Stadion Olimpijski we Wrocławiu około 80.000 widzów, którzy zobaczyli piłkę nożną w najlepszym wydaniu.

TEATR

Nowy — nieczynny
Wojska Polskiego — „ŚWIECZNIK”
19.
Powszechny — „CZARODZIEJCZY BEZ WINY”
19.
Żydowski — „SEN DER BLANK”
19.30.
Mały — „FAPSZY” — 19.30.
Muzyczny — „CZARDASZKA” — 19.15.
Punkto — „GULIWER W KRAINIE LILIPUTÓW” — 17.
Arlekin — „ZŁOTA RYBKA” — 17.
CYRK nr 5 (Plac Niepodległości). Dziś i codziennie godz. 19.30. W sobotę i niedzielę godz. 16 i 19.30.

KINA

BAJKA — Na odsiecz Carycyna — 18, 20.
BAŁTYK — Wielki Obywatel I ser. — 15, 17, 19, 21.
GDYNIA — Program naukowo-oświatowy — 16, 17, 18, 19, 20, 21.
ME. GWARDIA — Timur i jego drużyna — 16, 18, 20.
MUZA — Muzyka i miłość — 18, 20.
POLONIA — Wielki Obywatel I ser. — 16, 30, 18.30, 20.30.
PRZEDWIOŚNIE — Pogromca atamana — 18, 20.
REKORD — Narzeczona z Turkmenii — 18, 20.
ROBOTNIK — Zakazane piosenki — 17, 19.
ROMA — Ostatni wystrzał — 18, 20.
SOJUSZ — Historia jakich wiele — 19.
STYLOWY — Ostatni rejs — 18, 20.
SWIT — Wesoly jarmark — 18, 20.
TATRY — Ostatni etap — 16, 18, 20.
WISLA — Wielki Obywatel I ser. — 16, 18, 20.
WŁÓKNIAK — Nieczynny
WOLNOŚĆ — Wielki Obywatel I ser. — 16, 18, 20.
ZACHĘTA — Aktorka — 18, 20.

Opierając się na masach

budujemy potęgę

Rozmowa dziennikarzy łódzkich z kierownikiem ekipy radzieckich atletów D. Smolinem

Wczoraj odbyła się w Grand Hotelu konferencja prasowa, na której kierownik ekipy radzieckich atletów, przybyłych do Łodzi, Dymitryj Smolin udzielił wyczerpujących informacji na temat radzieckiego sportu atletycznego.

Trudno o lepszego informatora, bo D. Smolin jest przewodniczącym sekcji atletycznej Wszechzwiązkowego Komitetu Kultury Fizycznej ZSRR. Odpowiadając na liczne pytania dziennikarzy, Smolin zobrazował wzrost sportu atletycznego w swym kraju, podkreślając jego niezwykłą popularność.

— Wprawdzie atletyka — mówił — nie jest tak popularna w ZSRR, jak piłka nożna lub piłka ręczna, którą uprawiają miliony zawodników, ale na brak zainteresowania też nie możemy narzekać. Wszędzie, gdzie tylko istnieje ruch sportowy, jest i atletyka. Młodzież garnie się do niej. Dźwiganie ciężarów dozwolone jest dla tych, którzy ukończyli 18 lat. Co prawda czynione są wyjątki, ale o tym decyduje lekarz, bo kandydat musi być odpowiednio rozwinięty fizycznie.

Zapewne interesuje was skąd czerpiemy materiał ludzki? — mówi uśmiechając się D. Smolin. — Och, to przecież takie jasne! Siegamy do mas. Urządzamy liczne konkursy, do których stają dziesiątki tysięcy ludzi, pracujących w miastach, w fabrykach, a na wsi w kolchozach. Ci, lepsi, rozgrywają zawody o pierwszeństwo w swym mieście, później okręgu, wreszcie republiki, a my obserwujemy ich. Gdy ktoś zwróci naszą uwagę na siebie, zaczynamy go szkolić. Jasne, że zawodnicy, przed specjalizowaniem się w dźwiganiu ciężarów, są już wszechstronnie rozwinięci, bo każdy musi posiadać odznakę GTO i to II-go stopnia. Bez niej nie może być zaliczony do pierwszej klasy. A normy przewidziane są wysokie i nie łatwo je osiągnąć. Muszą pracować nad sobą i ćwiczyć, ćwiczyć...

W sezonie mamy tyle imprez, że

zawodnik startuje przeciętnie 7—8 razy, chociaż czołowa mistrzowska klasa występuje rzadziej. O wyborze reprezentacji państwowej decydują wyniki osiągnięte w mistrzostwach ZSRR. I my również urządzamy dla drużyny obozu przed najważniejszym spotkaniem. Obóz taki trwa 1—2 tygodni i trenerzy starają się poprawić styl zawodników. Wzajemne poznanie i życie się obywateli tworzy bardziej zcementowany zespół.

Wiedzą, że sportowy tryb życia to połowa sukcesu. Wiedzą o tym i nasi atleci, więc na ogół nie piją i nie palą. Zwiększa palenie w okresie intensywnego treningu jest bardzo szkodliwe. — Lecz tu nasz rozmówca uśmiechnął się. — Ot, przywieźliśmy dwóch palaczy, ale to nie są nalogowcy. O nie! — zastrzegł się szybko.

Muszę zaznaczyć, że w naszych instytucjach kultury fizycznej, a mamy ich 11-cie, istnieją katedry cięż-

kiej atletyki, toteż studenci muszą zapoznać się z tym sportem i po ukończeniu studiów, gdy rozpoczynają pracę w terenie, przyczyniają się do popularyzacji dźwigania ciężarów. Zresztą nie natrafiają na opory, bo nasza ludność ma zamiłowanie do próby sił. Wszędzie, gdzie znajdują się dwupudrowe odważniki, rozpoczyna się rywalizacja. Podnieście, czy nie podnieście? Kto silniejszy? ja, czy ty? A ponieważ ta gałąź sportu nie wymaga inwestycji, więc można ją uprawiać wszędzie.

Cóż jeszcze mogę powiedzieć?... Chyba to tylko, że po obradach Związku Międzynarodowego w Paryżu wprowadziliśmy u siebie 7 kategorii wag, ale nazywamy je nieco inaczej. Zamiast wagi średniej, półciężkiej, lekko-ciężkiej (chyba przyznacie, że to nielogiczna nazwa?) i ciężkiej, wprowadziliśmy kategorie: półśrednią, średnią, półciężką i ciężką. A resztę zobaczycie wieczorem na zawodach — kończy z uśmiechem nasz sympatyczny rozmówca.

Rm.

Na boiskach ligowych

Łódzianie utrzymali się w lidze

Szczurzyński i Hogendorf przyczynili się do zwycięstwa Włókniarza łódzkiego

Ostatni w tym sezonie mecz ligowy w Łodzi zakończył się dość szczytnym zwycięstwem Włókniarza. Sukces ten drużyna łódzka ma do zawnieszczenia swemu bramkarzowi Szczurzyńskiemu, który obronił szereg bardzo niebezpiecznych strzałów.

Na ogół łódzianie zagrali lepiej, niż w poprzednich spotkaniach, forma drużyny uległa jakby poprawie.

W pierwszej części zawodów dru-

żyna krakowska, zwłaszcza od 20 minut gry, miała zdecydowaną przewagę. Po przerwie łódzianie byli nieco lepsi, zdobywając w 75 minucie gry zwycięską bramkę ze strzału Hogendorfa.

Z drużyny zwycięskiej, obok Szczurzyńskiego, który był najlepszym graczem na boisku, wyróżnić należy Wapiennika w pomocy i Hogendorfa oraz Pacesia w ataku. W Ogniwie na poziomie zagrali linie defensywne z Kaszubą i Gędkiem na czele, podczas gdy niezły w polu ataku, zawodził strzałem. Sędziował Szczur (Katowice). Widzów 12 tys.

Warszawa — CWKS przegrał z Ogniwem (Bytom) 0:1 (0:1). Zwycięską bramkę strzelił Wiśniowski. Sędziował Gryniowski z Łodzi. Spotkanie stało na słabym poziomie. W pierwszej połowie Ogniwu miało nie znaczną przewagę, uzyskując w 20 minucie decydującą o zwycięstwie bramkę.

CWKS ograniczał się jedynie do sporadycznych ataków. Napaď woskowych był zresztą najsłabszą linią drużyny.

CHORZÓW — Budowlani (Chorzów) pokonali Gwardię (Szczecin) 1:0 (0:0). Bramkę zdobył Januszek w 61 minucie gry. Sędziował Sieradzki z Torunia. Spotkanie stało na bardzo słabym poziomie. Przez cały czas meczu przewagę miała drużyna Budowlanych.

KATOWICE — Górnik pokonał Kolejarza (Poznań) 3:1 (1:1). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Kurzejka, Szelegier i Sobek. Dla Kolejarza Anioła. Sędziował Brabanski z Radlina na skutek nie przybycia wyznaczonego arbitra. Górnicy przewyższali przeciwnika większą bojowością i wolą zwycięstwa. W pierwszej połowie gra była równoważna, ale gospodarze uzyskali w drugiej części meczu wyraźną przewagę.

Puchar „Expressu II.” zdobyła Spójnia (Łódź)

Po trzydniowych walkach w indywidualnym turnieju tenisa stołowego o puchar „Expressu Ilustrowanego” i ZKS „Włóknarz” Łódź (b. DKS), puchar „Expressu Ilustrowanego” zdobył ZKS Spójnia Łódź, doprowadzając siedmiu zawodników do ćwierćfinału. Na drugim miejscu uplasowało się Ognisko — czterech zawodników i na trzecim miejscu Ogniwu Łódź — trzech zawodników. Ćwierćfinał rozgrywany był w poniedziałek, w którym będzie się toczyć zacięta walka o doprowadzenie jak największej liczby zawodników do półfinału, by zdobyć puchar ZKS Włóknarz Łódź (b. DKS). Największe szanse w tej chwili ma Spójnia. Półfinał rozgrywany będzie we wtorek o godz. 16.30, zaś finał w środę o tej samej godzinie w sali ZKS Spójnia (Helenów). Przez trzy dni rozegrano już 375 partii.

Wspaniały pokaz

Rekordy świata ustanowili w Łodzi atleci radzieccy Duganow i Nowak

Ze atleci radzieccy reprezentują klasę światową, to było wiadome (ale żeby aż tak!). To co zademonstrowali przeszło najmilsze oczekiwania nawet największych optymistów. Był to wspaniały pokaz dla publiczności i niemniej dobra szkoła dla naszych zawodników. Jednak co to znaczy współzawodniczyć z dobrym partnerem. Pokłosie wczorajszego dnia było bardzo bogate — padło 9 nowych rekordów Polski i dwa rekordy światowe, ustanowione, rozumie się przez atleatów radzieckich.

Doskonałe spisał się rekordzista świata i mistrz ZSRR wagi średniej student Instytutu Kultury Fizycznej w Leningradzie Jerzy Duganow, który w rwanie oburącz osiągnął wynik 129 kg bijąc tym samym o 0,5 kg własny rekord światowy. Rozpromieniony swym sukcesem zawodnik radziecki przemawiać do publiczności zazwyczaj, iż cieszy go szczególnie to, że nowy rekord ustanowił w Polsce w Mieście Pogłębia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

To samo oświadczył i drugi rekordzista świata Nowak, który w wyciskaniu wysrubował nowy rekord do 141,5 kg. Wynik ten jest lepszy od poprzedniego o 16 kg!

A atleci polscy? Dobre ich nie jest tak bogaty, bo dziś nie mogą oni marzyć o bicie rekordów światowych. Ale widocznym 1 aż nazbyt przekonującym dowodem czynionych postępów jest ustanowienie nowych rekordów Polski. Piękną te sukcesy mają do zanotowania: Skowronek (waga piórkowa) w rwanie oburącz — 87,5 kg, Ścigala (w. lekka) w rwanie oburącz — 87,5 kg, a w podrzucie oburącz 115 kg. Dalej Bek (w. średnia) w wyciskaniu 90,3 kg, rwanu 87,9 kg i trójbój olimpijskim 280 kg. Białas (w. lekko-ciężka) w podrzucie oburącz 123,5 kg, wreszcie w wadze ciężkiej Witulski podrzucił oburącz 125 kg, a w trójbój 320 kg.

Próba pobicia rekordów światowych w trójbój podjęta przez Nowaka nie udała się.

O olbrzymiej różnicy poziomu dzielą dziś naszych atleatów od ciężarowców radzieckich najlepiej świadczy chociażby fakt, że to, co wycisnął Roman (w. kogucia) zdołał osiągnąć Bek nasz reprezentant wagi... średniej. Zawody przeciągnęły się niemal do północy.

Mistrzami Polski

w szczypiorniaku są Unia (Łódź) i Stal

Finałowe rewanżowe spotkanie o tytuł mistrza Polski w szczypiorniaku żeńskim, rozegrane między łódzką Unią a krakowskim Ogniwem, zakończyło się niezaprzecznym zwycięstwem łódzianek 3:2 (3:1). Gra stała na stosunkowo słabym poziomie. Bramki dla Unii zdobyły: Zakrzewska — 2, Wróbel — 1, dla Ognia — Drodzowska i Gażyńska po jednej. Sędziował Raczyński z Łodzi. Widzów 1.000 osób.

W finałowym spotkaniu o mistrzostwo Polski w szczypiorniaku męskim Stal (Kuznia Raciborska) pokonała AZS (Katowice) 17:9 (8:5).

PRZETARG

Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina w Łodzi ogłaszają przetarg na sprzedaż 2-ech wybrakowanych koni. Oferty należy składać do dnia 6 listopada 1951 r. do godz. 12-iej w biurze głównym, ul. Targowa 65, pokój 19, w którym to terminie nastąpi otwarcie ofert. Bliższych informacji zasięgnąć można na miejscu postoju koni przy ul. 8 Marca (Tymienieckiego) Nr 30. Zakłady zastrzegają sobie wybór oferenta, a także prawo uznania, że przetarg nie dał ewent. wyników.

782

Pracownicy poszukiwani

Technologów na procesy obróbcze, technologów — ze znajomością języka rosyjskiego — technicznych, konstruktorów na przystawki, konstruktorów — mechaników, asystentów naczelnego inżyniera, zastępcę głównego technologa, kontrolerów technicznych, techników planistów, kreślarzy maszynowych, techników do sporządzania pracochłonności, kier. transp., gos., tokarzy rewolwerowych, pogłogowych, frezerów, frezerów na obwiedniów ki, szlifierzy, heblarzy na strugarki, monterów mechanicznych, ślusarzy narzędziowych, ślusarzy, ostrarzy na narzędzia, palaczy, rob. gosp., krawcowe z maszyną zatrudnia od zaraz Łódzkie Zakłady Kinotechniczne. Zgłoszenia w dziale personalnym zakładu, Łódź, ul. M. Nowotki 41.

Krawców wykwalifikowanych do konfekcji młarowej, maszynistki kuśnier-skie, sprzątaczkę zatrudni natychmiast Spółdzielnia „Kuśnierz” w Łodzi ul. Piotrkowska 83.

Instruktora finansowo-księgowego, głównych księgowych na podstawie Zjednoczenia Zarządu Budowlane poszukuje Łódzkie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane. Zgłoszenia, dział kadr, Al. Kościuszki 101.

Ślusarzy, tokarzy, szlifierzy, snyderzy, robotników gospodarczych i transportowych zatrudni natychmiast Fabryka Igieł Dzielarskich w Łodzi, ul. PKWN 37. Zgłoszenia osobiste przyjmując dział personalny.

781

Redaktor naczelny E. KRONIEWICZ, tel. 112-60. — Adres Redakcji: Łódź, ul. Piotrkowska 102a. — Sekretariat Redakcji: 223-05. — Redakcja nocna: 145-50. — Dział Miejski: 137-47, 109-62. Dział Gospodarczy: 129-13. — Dział listów: 103-04. — Dział Kulturalno-Oświatowy: 109-62. — Dział Sportowy 137-47. — Ogłoszenia: Piotrkowska 104a, telefon 111-50 i 114-75. — Wydawca: „EXPRESS ILLUSTROWANY”. — Prenumerata miesięczna zł 4,50, kwartalna zł 13,50, półroczna zł 27,— przyjmują wszystkie Urzędy i Agencje. Pocztowa, oraz listonosze miejsca i więcej na terenie całej Polski w terminie do 15-go każdego m-ca na okres następny.

D-2-28339